

Sygn. akt X GC 7/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Lesław Zieliński

Protokolant – Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.**

przeciwko **Szpitalowi w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.**

o zapłatę kwoty 94.373,66 zł

1 zasądza od pozwanej **Szpitala w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.** na rzecz powódki **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.:**

a odsetki ustawowe od kwoty 91.258,14 zł (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy dwieście pięćdziesiąt osiem złotych czternaście groszy) od dnia 13 listopada 2013 r. do dnia 19 listopada 2013 r.,

b kwotę **75.258,14 zł** (siedemdziesiąt pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt osiem złotych czternaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,

c kwotę **3.115,52 zł** (trzy tysiące sto piętnaście złotych pięćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,

1 umarza postępowanie w pozostałej części;

1 zasądza od pozwanej **Szpitala w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.** na rzecz powódki **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.** kwotę **8.336 zł** (osiem tysięcy trzysta trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X GC 7/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. wniosła o zasądzenie

od pozwanej Szpital w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w K. kwoty łącznej 94.373,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi

i kosztami postępowania tytułem zapłaty ceny za zakupione przez pozwaną materiały medyczne, które otrzymała, a za które nie zapłaciła.

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa w zakresie kwoty 16.000 zł z uwagi na jej zapłatę, rozłożenie na raty pozostałej należności głównej, oddalenie powództwa w zakresie odsetek, odstąpienie od zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż dokonała zapłaty 16.000 zł w dniu 19 listopada 2013 r.

Pozwana wniosła o rozłożenie na raty pozostałej należności głównej wobec złej sytuacji finansowej, wynikającej z braku pełnej zapłaty za wykonywane świadczenia zdrowotne.

Pozwana wskazała, iż nie jest w stanie ponieść dodatkowych kosztów związanych z zapłatą odsetek, jak również kosztów procesu na zasadzie art. 102 k.p.c. Jako szczególne uzasadnienie pozwana podała istotną społecznie działalność polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, których wykonywanie musi traktować priorytetowo.

W toku postępowania powódka cofnęła powództwo w zakresie zapłaconej kwoty 16.000 zł (k. 53).

Sąd ustalił, co następuje:

Na dzień 31 grudnia 2012 r. pozwana osiągnęła stratę w wysokości 1.348.163,60 zł (dowód: rachunek zysków i strat – k. – 32; bilans jednostek – k. 31; sprawozdanie za 2012 r. – k. 33; sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz o nakładach na środki trwałe – k. 34-36).

W okresie od 17 kwietnia 2013 r. do 11 października 2013 r. pozwana zakupiła u powódki materiały medyczne za łączną cenę 91.258,14 zł (dowód: zestawienie należności na dzień 13 listopada 2013 r. – k. 6-7).

Na dzień 20 maja 2013 r. pozwana osiągnęła zysk netto w kwocie 25.510,59 zł (dowód: rachunek zysków i strat – k. – 32; bilans jednostek – k. 31; sprawozdanie za 2012 r. – k. 33; sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz o nakładach na środki trwałe – k. 34-36).

W dniu 25 października 2013 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty niezapłaconych należności (dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 8-11).

W dniu 19 listopada 2013 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 16.000 zł (dowód: potwierdzenie operacji – wydruk z dnia 18 grudnia 2013 r. – k. 30).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty, uznając zgromadzone w ten sposób materiały dowodowe za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów zwłaszcza, że ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości.

Sąd postanowił oddalić dowód z przesłuchania stron i zeznań świadków A. B. i R. S., gdyż wobec zebranych w sprawie dokumentów i twierdzeń stron okazały się one bezprzedmiotowe.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w przedmiotowej sprawie okazało się, iż powódka sprzedała pozwanej materiały medyczne, określone w fakturach VAT, a pozwana nie zapłaciła ceny sprzedaży poza kwotą 16.000 zł.

Pozwana w toku postępowania w żaden sposób nie kwestionowała powyższych faktów, nie przedstawiła żadnych zarzutów przeciwko zasadności roszczenia powódki, nie złożyła również żadnych dowodów świadczących o braku istnienia stosunku prawnego pomiędzy stronami lub o nie wywiązaniu się z obowiązków powódki, jako sprzedającej, a wynikających z zawartej umowy sprzedaży (przeniesienie własności rzeczy na kupującego pozwanego oraz wydanie mu jej).

Aktywność pozwanej sprowadziła się do złożenia sprzeciwu w przedmiotowej sprawie. Sąd w tym składzie stwierdził, że treść sprzeciwu okazała się formalnie zgodna z przepisami k.p.c. Należy jednak stanąć na stanowisku, iż istnieje możliwość posługiwania się literalnie przepisami prawa, jednakże takie postępowanie może stanowić naruszenie pewnych praw podmiotowych. Oczywistym dla Sądu okazało się, iż czynność procesowa pozwanej zmierzała do wydłużenia postępowania. Pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek racjonalnych zarzutów w stosunku do roszczenia powódki.

Zgodnie z przepisem art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Skoro zatem oczywistym okazał się fakt istnienia umowy sprzedaży pomiędzy stronami pozwana zobowiązana była do wypełnienia obowiązków z umowy tej wynikających, a więc do odbioru i zapłaty należności za zakupioną rzecz.

Pozwana nie kwestionowała istnienia jej obowiązku zapłaty,
Pozwana nie wykazała także, iż zakupionej rzeczy nie odebrała oraz że od umowy sprzedaży odstąpiła.

Zgodnie z przepisem art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią. Ta ogólna dyrektywa interpretacyjna, stanowiąca jedną z podstawowych klauzul generalnych kodeksu cywilnego, zawiera wyraźny nakaz, obowiązek dłużnika, w przedmiotowej sprawie pozwanej, do wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią. Biorąc pod uwagę treść stosunku prawnego, łączącego strony, obowiązek dłużnika – pozwanej z tego stosunku prawnego wynikający, sprowadzał się zatem do zapłaty należności za zakupioną rzecz w ustalonym terminie, a więc na „daniu” przez dłużnika ceny sprzedaży (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 1998 r. o sygn. akt II CKN 60/98). Pozwana – dłużnik nie wykonała jednak ciężącego na niej zobowiązania, wynikającego z treści umowy łączącej strony i nie zapłaciła powódce – wierzycielowi ceny za zakupione rzeczy. Pozwana dopiero w toku procesu zapłaciła powódce część należności w kwocie 16.000 zł. Powódka w tej części cofnęła powództwo. Sąd uwzględnił ten fakt i umorzył postępowanie w zakresie tej kwoty.

Sąd nie znalazł podstaw do umorzenia postępowania w zakresie odsetek ustawowych, żądanych od pozwanej.

O odsetkach od powyższych należności Sąd orzekł po myśli przepisu art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia następnego po upływie terminu płatności wskazanego w fakturach.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Sąd zważył, że zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...).

Komentowany przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku. Rozłożenie zasądzonego świadczenia

na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody.

Celem uzasadnienia swojego wniosku pozwana przedłożyła informację o swojej sytuacji finansowej za okres od 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. i za okres od 1 stycznia 2013 r. do 20 maja 2013 r.

Jakkolwiek z przedłożonego rachunku zysków i strat wynika, że pozwana w okresie od 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. poniosła stratę w wysokości 1.348.163,60 zł, to istotnym jest, że w tymże czasie uzyskała przychód w wysokości 22.028.334,93 zł, a w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 20 maja 2013 r. osiągnęła zysk w kwocie 25.510, 59 zł, a jej przychód wyniósł 23.237.939,85 zł.

Nie sposób zatem uznać, aby spełnienie jednorazowo świadczenia zasądzonego niniejszym pozwem było niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

Pozwana nie przedłożyła zaś jakichkolwiek innych dokumentów, które uzasadniałyby jej wniosek o rozłożenie na raty.

Uwzględniając powyższe oraz biorąc pod uwagę wskazane przepisy Sąd orzekł, jak w sentencji.

Ze wskazanych powyżej względów Sąd nie uwzględnił również wniosku pozwanej o nie obciążanie jej kosztami postępowania na zasadzie art. 102 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto na przepisie art. 98 k.p.c.

Pozwana, która przegrała proces zobowiązana jest zwrócić powódce jej koszty.

Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się:

- opłata sądowa od wniesionego pozwu = 4.719 zł (art. 13 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych),
- opłata skarbową od pełnomocnictwa = 17 zł (art. 1 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej),
- wynagrodzenie adwokackie = 3.600 zł (§ 2 ust. 1 i 2 i § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Lesław Zieliński